

ГЕОРГИ РАЙЧЕВЪ

писателъ

Сътрудникъ на сп. „Свѣтулка“ отъ 1925 година

Роденъ презъ 1882 год. въ с. Земленъ, Старо-Загорско. Пише разкази, приказки и стихове за деца и възрастни.

На 9 май се уреди голѣмо юбилейно тържество по случай 40 годишната му писателска дейность и 60 годишната му възраст.

НАЙ-ХУБАВОТО

Едно време и птицитѣ пращали децата си да се учатъ. Тѣ си имали училище. Тамъ малкитѣ птичета учили какъ да си намиратъ храна, какъ да виятъ гнѣзда — и всичко каквото имъ трѣбвало въ живота.

Една ластовичка и една врана живѣли наблизо, били съседи. Веднажъ ластовицата видѣла, че враната бърза да носи храна на вранчето си въ училището.

— Охъ, — рекла ластовичката, — моля ти се, съседко, отнеси и на моето дете храна, бърза работа имамъ тука, не мога да я оставя.

Враната се съгласила.

— Ами кое е твоето дете, — попитала враната, — какъ ще го позная?

— Гледай, кое птиче е най-хубаво, то е моето дете.

Взела враната храната за ластовичето и хвъркнала.

Отишла на училището. Минало се доста време, най-после се върнала. Срещнала я ластовицата и я запитала:

— Е, какво съседке, даде ли храна на моето ластовиче?

— Охъ, съседке, не зная какво да ти кажа, — отвърнала враната. — Отидохъ на училището, нахранихъ моето вранче и взехъ да търся твоето ластовиче. Ти ми каза да търся най-хубавото. Гледахъ, гледахъ, но отъ моето вранче по-хубаво не видѣхъ... И взехъ, та му дадохъ и твоята храна...

Георги Райчевъ